

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/73/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518201592
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1518201592.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Michaely Královej a členov senátu: JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Ivany Jahnovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti: B. P., narodená dňa XX.XX.XXXX a P. P., narodený dňa XX.XX.XXXX, obe deti bytom u matky, obe deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom: Vazovova 7/a, Bratislava, deti rodičov matky: P. L. P., narodená dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom: M. XX, W. a otca: G. P. P., narodený dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom: M. XG, W., zastúpený spoločnosťou KRAKOVSKÝ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom: Záhradnícka 27, Bratislava, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, na odvolanie otca voči rozsudku Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 22.01.2020, č. k. 28P/56/2018-491, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 22.01.2020, č. k. 28P/56/2018-491, potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo dňa 22.01.2020, č. k. 28P/56/2018-491 určil, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej B. P., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 300,- eur mesačne za obdobie od 14.03.2018 do 08.04.2018, výživným vo výške 200,- eur mesačne za obdobie od 09.04.2018 do 31.07.2018 a výživným vo výške 300,- eur mesačne za obdobie od 01.08.2018 do 11.11.2018 a zároveň uložil otcovi povinnosť zaplatiť ročné výživné na maloletú B. za obdobie od 14.03.2018 do 11.11.2018 vo výške 550,85 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky. Súd prvej inštancie ďalej určil že otec je povinný prispievať na výživu maloletého P. P., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 300,- eur mesačne, za obdobie od 14.03.2018 do 08.04.2018, výživným vo výške 200,- eur mesačne za obdobie od 09.04.2018 do 31.07.2018 a výživným vo výške 300,- eur mesačne za obdobie od 01.08.2018 do 11.11.2018. Zároveň určil otcovi povinnosť zaplatiť ročné výživné na maloletého P. za obdobie od 14.03.2018 do 11.11.2018 vo výške 550,85 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky. Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie návrh matky zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval o návrhu matky podanom dňa 14.03.2018, ktorým sa domáha úpravy výkonu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva. Matka navrhla, aby súd zveril obe maloleté deti do jej osobnej starostlivosti a určil, že zastupovať obe maloleté deti a spravovať ich majetok bude ona. Otec maloletých detí bude povinný prispievať na výživu maloletého P. sumou 300,- eur mesačne a na výživu maloletej B. sumou 300,- eur mesačne, a to vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k jej rukám, a súčasne bude povinný zaplatiť zameškané výživné od času október 2017 na obe maloleté deti, a to jednorázovo k jej rukám do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žiadala aj

upraviť styk otca s maloletými deťmi. Matka návrh odôvodnila tým, že s manželom - otcom maloletých detí spolu nežijú v spoločnej domácnosti od 29.01.2018, kedy bola nútená opustiť spoločnú domácnosť a vysťahovať sa spolu s deťmi z rodinného domu, a to z dôvodu domáceho násillia, opakovaného ublíženllia na zdraví, neposkytnutllia akejkoľvek pomoci, neadekvátnych a nevyspytateľnych reakcii zo strany manžela, absencii osobnej starostlivosti otca o deti, ohrozovania maloletých detí zdravotne závodnou vodou z chemickellj skládky, hygienicky a zdravotne škodlivého prostredia v rodinnom dome, poruchy vykurovacielho zariadenia, prerušenia dodávky elektriny dňa 15.01.2018. Matka v návrhu poukázala na to, že manžel sa voči nej dopúšťal domáceho násillia v podobe dlhotrvajúcelho násillia a týrania, opakovaného ublíženllia na zdraví, kedy ju udieral v bolestivých a nedoliečených miestach po autonehode. Dňa 13.10.2017 utrpela vážnu dopravnú nehodu so zdravotnými následkami a práve v tomto období ju muž opätovne fyzicky napádal a atakoval, pričom pri poslednom ataku musela privolať políciu. Otec sa nevie plnohodnotne o deti postarať a jeho fyzické a psychické ataky zhoršujú jej zdravotný stav a psychický stav, ale najmä traumatizujú deti. Zo strany otca detí dochádza k neadekvátnym a nevyspytateľným reakciám a k bezpečnostnému riziku vyplývajúcelho z ďalšieho zotrvania v spoločnej domácnosti. Otec účelovo klame a nedodržiava dohody o odovzdávaní detí. Na starostlivosti o deti sa nevedia dohodnúť, otec ju len zneužíva. Robí rozdiely medzi deťmi, výrazne uprednostňuje syna a dcére to dáva poznať. Maloletá B. už začína mať psychické problémy. Obe maloleté deti sú z celej situácie výrazne rozrušené. Otec zanedbáva starostlivosť o maloleté deti, s deťmi sa nepripravuje do školy a škôlky, nevenuje pozornosť ich zdravotným problémom. Matka k svojim majetkovým pomerom uviedla, že po autonehode je dlhodobo práceneschopná a jej príjem od januára 2018 predstavuje sumu 287,- eur. Spolu s prídavkami na deti má celkový príjem 334,- eur. Pred autonehodou mala príjem 514,80 brutto. Náklady na bývanie v byte, kde žije aj s deťmi sú v celkovej výške 208,96 eur (poplatky za správu domu, kúrenie a teplú vodu vo výške 135,- eur, elektrina vo výške 32,- eur, plyn vo výške 8,50 eur, koncesionárske poplatky vo výške 4,64 eur, káblová televízia a internet vo výške 27,- eur). Svoje mesačné výdavky vyčíslila v celkovej výške 860,- eur, čo predstavuje pomerný náklad na bývanie 70,- eur mesačne, výdavok na ošatenie a obuv 40,- eur mesačne, drogéria 40,- eur mesačne, lieky a náklady na lekárov za čas od autonehody 1.280,- eur, stravu 130,- eur, mobil 50,- eur, cestovné 200,- eur mesačne. Celkové mesačné náklady na maloletého P. matka vyčíslila vo výške 337,50 eur, čo predstavuje strava vo výške 120,- eur, ošatenie a obuv vo výške 30,- eur mesačne, drogéria 15,- eur mesačne, výdavok na lieky a lekárov vo výške 45,- eur mesačne, 100,- eur ročný poplatok na imunológiu, 239,- eur ročný poplatok u pediatričky, 200,- eur poplatok u zubára, lieky 3,- eurá mesačne, náklady na predškolské zariadenie 150,- eur ročne, strava v škôlke 42,- eur mesačne a pomerný náklad na bývanie 70,- eur mesačne. Celkové mesačné náklady na maloletú B. matka vyčíslila na sumu 353,70 eur mesačne, čo predstavuje strava vo výške 130,- eur, ošatenie a obuv 40,- eur mesačne, drogéria 20,- eur mesačne, lieky 45,- eur mesačne, 100,- eur ročný poplatok na imunológiu, 239,- eur ročný poplatok u pediatričky, 200,- eur poplatok u zubára, rehabilitácia 20,- eur mesačne, lieky 3,- eurá mesačne, strava v škole 25,71 eur a pomerný náklad na bývanie 70,- eur mesačne. Matka v návrhu poukázala na to, že jej príjem predstavuje sumu 334,- eur, pričom výdavky na ňu a deti sú vo výške 1.550,57 eur. Otec má príjem zo zamestnania cca vo výške 3.730,- eur mesačne, má manažérsku pozíciu vo firme Y. X., X..H..E.. V minulosti na základe dohody posielal na deti a domácnosť sumu 500,- eur a to od narodenia P. až do februára 2017, kedy začal z neznámeho dôvodu prispievať nepravidelne alebo vôbec. Otec tak platil nepravidelne od marca 2017 - 0 eur, apríl 2017 - 500,- eur, máj 2017 - 500,- eur, jún 2017 - 300,- eur, júl 2017 - 350,- eur, august 2017 -100,- eur, september 2017- 500,- eur, október 2017 - 480,- eur. Od jej autonehody, t.j. od novembra - decembra 2017 otec neprispieval žiadnou čiastkou. Opätovne v januári 2018 jej otec detí poslal sumu 350,- eur, vo februári 2018 sumu 400,- eur a v marci 2018 sumu 400,- eur.

3. Súd prvej inštalncie konštaloval, že otec vo vyjadrení doručenom súdu dňa 06.12.2019 poukázal na to, že v predmetnom konaní je nesporné, že uhradil v období od marca 2018 do novembra 2018 výživné vo výške 2.920,- eur a to platbami 400,- eur v marci 2018, 200,- eur v apríli 2018, 240,- eur v máji 2018, 240,- eur v júni 2018, 240,- eur v júli 2018. 400,- eur v auguste 2018, 400,- eur v septembri 2018, 400,- eur v októbri 2018 a 400,- eur v novembri 2018. Úhradu výživného potvrdila aj samotná matka. Nesúhlasí s výškou zročného výživného, ktoré požaduje matka, nakoľko obe deti boli od nariadenia neodkladného opatrenia od 09.04.2018 do konca júla 2018 v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, čo napokon potvrdila aj samotná matka. Nakoľko v uvedenom období sa o deti riadne staral, je v rozpore so zákonom, ako aj so zásadami logického myslenia, keď si matka uplatňuje za dané obdobie výživné v rovnakej výške, ako za mesiace, keď boli deti zverené do jej starostlivosti. V období, za ktoré

sa má určiť výživné, uhradil na maloleté deti nad rámec výživného ešte sumu 2.618,87 eur. Návrh, ktorý dal matke s tým, že jej doplatí na obe deti výživné vo výške cca 600,-700,- eur považuje za férový.

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení poukázal na to, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 07.11.2018, č. k. 49P/65/2018- 167 súd rozviedol manželstvo rodičov maloletých detí a súčasne schválil rodičovskú dohodu, ktorou boli obe maloleté deti na čas po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva rodičov zverené do osobnej starostlivosti matky s tým, že sa upravil styk otca s maloletými deťmi a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého P. výživným vo výške 300,- eur mesačne a na maloletú B. výživným vo výške 300,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.11.2018. Matka v konaní pred súdom zotrvala na podanom návrhu v časti určenia výživného. Uviedla, že vzhľadom na to, že súd už právoplatne rozhodol o rozvode a úprave pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvode, v tomto konaní si uplatňuje výživné za obdobie od podania návrhu od 14.03.2018 do právoplatnosti rozhodnutia o rozvode a to vo výške 300,- eur mesačne na každé dieťa. V tomto období otec prispieval viacerými platbami, niektoré z nich však predstavovali výživné na ňu a nie na deti. Súhlasí s tým, aby súd započítal doposiaľ poskytované výživné zo strany otca vo výške 400,- eur za mesiac marec 2018, za mesiac apríl 2018, 200,- eur, za mesiac máj 2018, 240,- eur, za mesiac jún 2018, 240,- eur, za mesiac júl, 240,- eur, za mesiac august 2018, 400,- eur za mesiac september 2018, 400,- eur, za mesiac október 2018, 400,- eur a za mesiac november 2018, 400,- eur. Nesúhlasila so započítaním úhrady 70,- eur a 90,- eur za tábor pre dcéru B., pretože išlo o rodinný tábor, kde bola s deťmi ona a mal tam ísť aj otec. Rovnako nesúhlasila so započítaním sumy 57,- eur za angličtinu pre P., keďže na tento krúžok ho prihlásil otec a to bez jej súhlasu. Syn na krúžok ani nechcel chodiť, v polovici krúžok prestal navštevovať. Matka rovnako nesúhlasila so započítaním dvoch platieb u zubára vo výške 2 x 85,- eur. V priebehu konania súhlasila so započítaním výživného, ktoré otec doposiaľ plnil v celkovej výške 2.920,- eur. Zročné výživné, ktoré by mal otec ešte doplatiť za uvedené obdobie na obe deti je podľa nej vo výške 1.848,39 eur. Navrhla, aby súd neprihliadal na obdobie striedavej osobnej starostlivosti, ktoré bolo od 09.04.2018 do 31.07.2018 a určil výživné za toto obdobie v rovnakej výške ako v čase, keď boli deti v jej osobnej starostlivosti, nakoľko má pochybnosti o tom, či sa v čase striedavej osobnej starostlivosti otec o deti aj reálne staral. V období, za ktoré požaduje určiť výživné, bola práceneschopná, poberala nemocenské vo výške 287,- eur. Po období práceneschopnosti nastúpila v júli 2018 do práce, vtedy mala mzdu 441,- eur. Následne sa jej zhoršil zdravotný stav a opätovne bola od 01.08.2018 až doteraz práceneschopná. Od 28.10.2018 už nemá nárok na nemocenské. Jej príjem je teda 0,- eur. Mesačné náklady na obe deti matka vyčíslila ako náklady na maloletú B. vo výške 480,- eur a na maloletého P. vo výške 430,- eur mesačne. Obe deti majú zdravotné problémy. B. navštevuje ortopéda pre problémy s plochými nohami a P. by mal kvôli problémom s kĺbami chodiť na plávanie. B. má diagnostikovanú poruchu sústredenia sa, je potrebné sa jej viac venovať, potrebuje aj doučovanie. Obe deti majú problémy so zubami kvôli častej kazivosti, sú potrebné častejšie návštevy u stomatológa.

5. Otec s návrhom matky nesúhlasil. Uviedol, že s pôvodnou právnou zástupkyňou bola dohoda, že tým ako sa uzavrie rozvod, matka zoberie všetky návrhy späť, čo sa však nestalo. Otec navrhol určiť v období, kedy boli deti v osobnej starostlivosti matky výživné 200,- eur mesačne na každé dieťa a v období od 09.04.2018 do konca júla 2018, keď boli deti v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, výživné vo výške 100,- eur mesačne na každé dieťa. V priebehu konania bol otec ochotný pristúpiť na dohodu s matkou a navrhol, aby bolo určené výživné za čas, keď deti boli u matky vo výške 300,- eur mesačne na každé dieťa a počas striedavej osobnej starostlivosti vo výške 150,- eur na každé dieťa. Zo zročného výživného by sa mu odpočítala suma doposiaľ uhradeného výživného, na ktorom sa s matkou zhodli vo výške 2.920,- eur. Súhlasil by aj s určením výživného za obdobie, keď deti boli u matky vo výške 300,- eur mesačne na každé dieťa a počas striedavej osobnej starostlivosti vo výške 200,- eur mesačne na každé dieťa. V tomto prípade by navrhol, aby sa mu zo zročného výživného odpočítala matkou odsúhlasená suma doposiaľ zaplateného výživného 2.920,- eur a okrem toho polovica nákladov na zubára, ktoré uhradil a poplatky za školu, družinu a krúžky v celkovej výške cca 300,- eur. Zročné výživné by v tomto prípade vyšlo okolo 700,- eur. Otec poukázal na to, že okrem výživného, ktoré matke posielal, uhrádzal množstvo vecí nad rámec výživného. Uhradil 70,- eur a 90,- eur ako platbu za tábor pre dcéru zo školy, sumu 57,- eur za angličtinu pre syna a sumu 2 x po 85,- eur za úhradu poplatku u zubára pre obe deti, čo bolo k 14.05.2018 a 21.05.2018. Keďže obe deti mali problémy so zubami, uhradil nadštandardnú starostlivosť. S deťmi bol 4x u zubára, všetky problémy sa dali do poriadku. Matka poukazuje na viaceré diagnózy detí, on však vie, že je prehnane úzkostlivá a veľa krát dotlačí

lekárov do nejakých diagnóz. Tak to bolo aj v prípade ortopéda, keď lekárka hodnotila zdravotný stav dcéry za hraničný s tým, že neodporúča dieťa zbytočne stresovať nosením nejakej špeciálnej obuvi. Matka si však presadila predpísanie topánok a rehabilitácie. V prípade syna nemá žiadnu vedomosť o problémoch s kĺbami. Pokiaľ ide o okuliare, ktoré mu boli zakúpené, je pravdou, že súhlasil s uhradením polovice, bolo to však v období, keď bola striedavá osobná starostlivosť. Následne krajský súd zveril deti do starostlivosti matky a jemu určil povinnosť prispievať výživným na každé dieťa vo výške 200,- eur. Z uvedeného dôvodu už na okuliare neprispel. Deťom však kúpil oblečenie, nábytok, keďže matka po odchode z domácnosti všetky veci zobrala. Matka dobrovoľne odišla zo spoločnej domácnosti z dôvodu zlého psychického stavu. Nechala mu list na rozlúčku a z domácnosti zobrala všetky veci pre deti, ktoré následne musel deťom dokúpiť. Nevie odkiaľ prišla matka na to, že počas striedavej osobnej starostlivosti sa o deti nestaral. Nie je to pravda, starostlivosť riadne zabezpečoval, občas mu pomohla mama, keď boli deti jeden deň s ňou alebo ich vyzdvihla zo školy a škôlky. Bolo to práve naopak, v čase keď mali byť u matky, starali sa o nich cudzí ľudia. Matka bola nedobrovoľne hospitalizovaná na psychiatrii, zatajila mu to a deti boli v tom čase u cudzích ľudí. Otec uviedol, že pracuje v spoločnosti Y. ako programový - manažér s približným príjmom 2.500,- eur netto, iný príjem nemá. Rodinné prídavky na deti nepoberá a neuplatňuje si ani daňový bonus, nemá žiadne zdravotné problémy chronického charakteru. Je výlučným vlastníkom pozemku, na ktorom je postavený rodinný dom, ktorý nadobudli s matkou detí počas manželstva.

6. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa ust. § 62 ods. 1 až 6, § 63 ods. 1, § 75 ods. 1 a 2 Zákona o rodine a § 232 ods. 3, 4 CSP. Súd prvej inštancie konštatoval, že z dôvodu, že v priebehu konania nadobudol právoplatnosť rozsudok o rozvode manželstva rodičov maloletých detí sa stala otázka úpravy práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu v časti zverenia a úpravy styku bezpredmetná. Predmetom tohto konania sa po úprave návrhu matky stala teda otázka určenia výživného na maloletú B. a maloletého P. za obdobie od podania návrhu t.j. od 14.03.2018 do 11.11.2018 (deň pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva rodičov maloletých detí). Súd prvej inštancie konštatoval, že v priebehu dokazovania sa rodičia zhodli, že osobná starostlivosť o maloleté deti bola v rozhodujúcom období zabezpečovaná tak, že v období od 14.03.2018 do 08.04.2018 boli obe deti v osobnej starostlivosti matky, v období od 09.04.2018 do 31.07.2018 boli obe deti v rovnomernej striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, a následne v období od 01.08.2018 do 11.11.2018 boli deti opätovne v osobnej starostlivosti matky. Pri určovaní výživného súd prvej inštancie rozdelil výšku výživného podľa vyššie uvedených období, zohľadňujúc mieru osobnej starostlivosti každého rodiča. Za prvé a tretie obdobie, kedy zabezpečovala osobnú starostlivosť matka súd prvej inštancie v celom rozsahu vyhovel návrhu matky a určil výživné 300,- eur mesačne na každé dieťa, s čím v priebehu konania de facto súhlasil aj samotný otec, pričom rovnaká výška výživného bola určená aj v dohode rodičov v rámci konania o rozvod a úpravu pomerov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva. V období keď bola realizovaná striedavá osobná starostlivosť súd prvej inštancie určil výživné vo výške 200,- eur mesačne na každé dieťa, s čím otec v priebehu konania ako s jednou možných alternatív tiež súhlasil. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s návrhom matky určiť výživné vo výške 300,- eur mesačne na každé dieťa za celé obdobie, bez ohľadu na to či bola striedavá osobná starostlivosť. Matka spochybňovala mieru osobnej starostlivosti otca v uvedenom období a rovnako tak otec spochybňoval mieru osobnej starostlivosti matky, nakoľko matka bola v zlom zdravotnom stave a na starostlivosť o deti využívala pomoc cudzích ľudí. Skutočnosť, že rodičom počas výkonu ich osobnej starostlivosti pomáhajú ich rodinní príslušníci, ešte samo o sebe nie je dôvodom na spochybnenie ich osobnej starostlivosti a nevedli súd prvej inštancie k úvahám o spochybnení striedavej osobnej starostlivosti. Miera osobnej starostlivosti otca v uvedenom období sa tak prirodzene musela premietnuť aj do výšky jeho vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom. Pri určovaní výživného súd prvej inštancie vychádzal z matkou vyčíslených nákladov na maloleté deti, ktoré sú porovnateľné pri oboch deťoch a pohybujú sa okolo 430,- eur pri maloletom P. a 480,- eur pri maloletej B.. Zohľadnil pritom výrazný rozdiel v príjmoch oboch rodičov v rozhodnom období, kedy príjem otca bol cca 2.950,- eur netto a príjem matky bez prídavkov na deti sa pohyboval okolo 280,- eur netto mesačne. Matkin zdravotný stav jej neumožňoval vykonávať prácu, nakoľko bola po autonehode dlhodobopráceschopná (PN od 16.10.2017), kedy jej bola následne lekárske posudkom zo dňa 11.09.2018 stanovená miera funkčnej poruchy 50% a matka bola uznaná za fyzickú osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. Hoci v druhom období bola starostlivosť o maloleté deti zo strany rodičov vykonávaná v rovnakej miere, súd prvej inštancie uviedol, že musel zohľadniť, že príjem otca bol v uvedenom období v značnom nepomere k príjmu matky, kedy príjem otca viac ako 10 násobne preyšoval príjem matky. Súd prvej inštancie uviedol aj, že je úplne prirodzené, že v prípade, ak by nedošlo k rozpadu rodiny a rodičia by žili v

spoločnej domácnosti, tak by otec pri výnimočnej situácii akou bola autonehoda matky a následná dlhodobá práceneschopnosť prevzal väčšinu nákladov maloletých detí. Z uvedených dôvodov považoval súd výživné určené vo výške 300,- eur a v období striedavej osobnej starostlivosti vo výške 200,- eur za výživné, ktoré otec podľa svojich možností a schopností jednoznačne dokáže hrať. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že spornou zostala otázka, čo zahrnúť do doposiaľ uhradeného výživného. Medzi rodičmi nebola sporná výška výživného, ktorú otec zaplatil za uvedené obdobie a obaja súhlasili so započítaním sumy 2.920,- eur. Spornými boli medzi rodičmi platby, ktoré otec uhradil nad rámec výživného, kedy matka nesúhlasila so započítaním ani jednej platby, otec navrhoval aby pri určení výživného vo výške 300,- eur pri starostlivosti matky a 200,- eur pri striedavej osobnej starostlivosti bola započítaná aj polovica nákladov na zubára, ktoré uhradil a poplatky za školu, družinu a krúžky v celkovej výške cca 300,- eur. V tejto časti sa súd prvej inštancie napokon nestotožnil s návrhom otca a od zročného výživného odpočítal len rodičmi odsúhlasenú sumu 2.920,- eur. Súd prvej inštancie ozrejmil, že je síce pravdou, že otec prispieval na deti aj nad rámec výživného, avšak doložené platby za stravu detí, hračky pre deti a voľno-časové aktivity, ktoré s deťmi absolvoval v čase, keď boli deti v jeho starostlivosti nie je možné odpočítať zo zročného výživného, keď porovnateľné náklady mala aj matka, keď zabezpečovala starostlivosť o deti (rovnako zabezpečovala stravu, oblečenie a voľno-časové aktivity detí). Rovnako pri vyšších platbách za ošetrovanie detí u zubára, ktoré platil otec, matka rovnako platila iné náklady detí aj keď v nižšej miere- ako napr. náklady na okuliare pre syna a úhradu v alergologickej ambulancii. Hoci otec uhradil náklady na školu detí, v určitom čase tak robila aj matka (za škôlku a stravu v škôlke pre P. matka uhradila dňa 20.06.2018 - 25,- eur a 21,- eur, dňa 06.09.2018 - 31,40 eur, dňa 2. a 03.10.2018 - 4,71 eur a 31,40 eur, dňa 16.10.2018 platba 50,- eur - ZUŠ pre B.). Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že ak by aj vychádzal z tvrdenia otca, že žiada započítať platby vo výške cca 300,- eur mesačne (ako polovica nákladov na zubára a náklady na školu a škôlku pre deti) to predstavuje sumu 150,- eur na jedno dieťa za obdobie 8 mesiacov, t.j. cca 18,75 eur mesačne navyše k výživnému na jedno dieťa. Určenie výživného vo výške 300,- eur a následne 200,- eur pri striedavej osobnej starostlivosti, pri príjme otca cca 2.950,- eur netto mesačne, vzhľadom súd prvej inštancie za plne opodstatnené a to bez započítania týchto platieb. súd prvej inštancie ozrejmil aj, že v mimosporovom konaní, kedy súd nie je viazaný návrhom, práve skutočnosť, že otec výraznou mierou prispieval a uhradil náklady na maloleté deti aj nad rámec výživného, napokon nevedla k určeniu vyššieho výživného a z uvedeného dôvodu nemohol súd prvej inštancie potom túto skutočnosť zohľadniť duplicitne a úhrady nad rámec výživného aj odpočítať od zročného výživného.

7. Súd prvej inštancie zročné výživné na maloletého P. ako na maloletú B. vypočítal za tri obdobia od 14.03.2018 do 08.04.2018 vo výške 300,- eur mesačne, od 09.04.2018 do 31.07.2018 vo výške 200,- eur mesačne a za tretie obdobie od 01.08.2018 do 11.11.2018 vo výške 300,- eur mesačne. Zročné výživné za prvé obdobie od 14.03.2018 do 08.04.2018 bolo určené ako pomerná časť mesiaca marec 2018 od podania návrhu, čomu zodpovedá 18 dní a pomerná časť v mesiaci apríl za 8 dní. V prvom období ide teda o celkovo 26 dní, z toho za mesiac marec 18 dní (300,- eur : 31 dní x 18 dní) a za mesiac apríl 8 dní (300,- eur: 30 dní x 8 dní). Zročné výživné za toto obdobie predstavuje sumu 254,186 eur na každé dieťa. Zročné výživné za druhé obdobie od 09.04.2018 do 31.07.2018 predstavuje pomernú časť výživného v mesiaci apríl za 22 dní (200,- eur: 30 dní x 22 dní) a výživné vo výške 200,- eur za mesiac máj 2018, 200,- eur za mesiac jún 2018 a 200,- eur za mesiac júl 2018. Zročné výživné za druhé obdobie je vo výške 746,66 eur na každé dieťa. Zročné výživné za tretie obdobie od 01.08.2018 do 11.11.2018 predstavuje výživné za mesiace august 2018, september 2018, október 2018 vo výške 300,- eur mesačne a pomernú časť v mesiaci november - 11 dní (300,- eur : 30 x 11 dní), celkovo teda ide o výšku výživného za tretie obdobie v sume 1.010,- eur na každé dieťa. Celková suma zročného výživného za celé tri obdobia je na maloletého P. suma vo výške 2.010,846 eur (254,186 eur + 746,66 eur+1.010,- eur) a rovnako na maloletú B. vo výške 2.010,846 eur. Od celkovej výšky zročného výživného vo výške 2.010,846 eur pri maloletej B. a aj pri maloletom P., súd prvej inštancie odpočítal výživné, ktoré otec poskytoval na maloleté deti od 14.03.2018 do 11.11.2018. Obaja rodičia v priebehu konania súhlasili so započítaním doposiaľ uhradeného výživného vo výške 2.920,- eur. Nakoľko plnenie výživného pri platbách otca nebolo rozdelené samostatne na každé dieťa, zaplatené výživné súd prvej inštancie rovnomerne rozdelil pre každé dieťa. Z uvedeného vyplýva, že celkové zročné výživné na maloletého P. po odpočítaní doposiaľ zaplateného výživného je vo výške 550,85 eur (2.010,846 eur -1.460,- eur), a rovnako tak na maloletú B. vo výške 550,85 eur (2.010,846 eur -1.460,- eur). Súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť zročné výživné na maloletú B. a na maloletého P. uhradiť do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku k rukám matky.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal otec v zákonnej lehote odvolanie. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje otec za vecne nesprávny, nezákonný a založený na viacerých svojvoľných záveroch súdu, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Súd prvej inštancie podľa otca dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a taktiež odvolaním napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní vytýka, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku nesprávne a to bez toho aby to vyplývalo z vykonaného dokazovania poukazuje na to, že v priebehu dokazovania sa rodičia zhodli, že osobná starostlivosť o maloleté deti bola v rozhodujúcom období zabezpečovaná tak, že v období od 14.03.2018 do 08.04.2018 boli obe deti v osobnej starostlivosti matky, v období od 09.04.2018 do 31.07.2018 boli obe deti v rovnomernej striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a následne v období od 01.08.2018 do 11.11.2018 boli deti opätovne v osobnej starostlivosti matky. Otec nesúhlasí s tým, že v období od 14.03.2018 do 08.04.2018 boli obe deti v osobnej starostlivosti matky a uvádza, že v priebehu celého konania poukazoval na to, že maloleté deti boli v jeho výlučnej osobnej starostlivosti ešte pred nariadením neodkladného opatrenia, ktorým súd zveril maloletých do osobnej starostlivosti oboch rodičov. Konkrétne sa jednalo o obdobie od 22.03.2018 až do 12.04.2018 s výnimkou obdobia od 29.03.2018 do 01.04.2018, kedy maloletí absolvovali lyžovačku na Donovaloch. Na túto skutočnosť otec výslovne a osobitne poukázal okrem iného aj v rámci jeho podania zo dňa 06.12.2019. Otec zdôrazňuje, že matka bola približne od 22.03.2018 hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení v Univerzitnej nemocnici na Antolskej ulici v Bratislave. O tejto skutočnosti sa otec dozvedel až dňa 09.04.2018. Deti sa v uvedenom čase teda od 22.03.2018 až do 12.04.2018 nachádzali vo výlučnej osobnej starostlivosti otca. V nadväznosti na to, že došlo v danom období k podstatnej zmene pomerov na strane matky, ako aj z toho dôvodu, že existovala dôvodná obava o maloletých, ktorí mohli vzhľadom na vtedajší zdravotný stav matky utrpieť ujmu na ich psychickom a fyzickom zdraví podal otec návrh na zmenu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Otec uvádza, že s poukazom na vyššie uvedené je teda nesprávne to, že súd prvej inštancie za prvé a tretie obdobie, kedy mala matka údajne podľa nepodložených záverov súdu zabezpečovať osobnú starostlivosť o obe maloleté deti v celom rozsahu návrhu matky vyhovel a určil výživné 300,- eur mesačne na každé jedno dieťa. Ďalším prejavom svojvoľe a porušenia zásady voľného hodnotenia dôkazov je podľa otca aj to, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku poukazuje na to, že otec v priebehu konania de facto súhlasil s určením výšky výživného 300,- eur mesačne na každé dieťa. Otec v nadväznosti na vyššie uvedené poukazuje to, že na pojednávaní konanom dňa 22.01.2020 predniesol návrh výšky ročného výživného, ktoré by bol ochotný uhradiť a uzavrieť pri takto ním navrhovanej sume ročného výživného s matkou dohodu, pričom v tejto súvislosti poukázal na spôsob, respektíve výpočet, ktorým dospel k ním navrhutej sume ročného výživného, v ktorom spomenul sumu 300,- eur. Otec uvádza, že sa na danom pojednávaní jednoznačne a výslovne vyjadril k výške výživného s ktorým by súhlasil, kde uviedol: Navrhujem určiť výživné vo výške 200,- eur na každé dieťa v čase keď boli u matky a 100,- eur na každé dieťa v čase, keď bola SOS.“ Otec má aj za to, že súdom nesprávne určená výška výživného 300,- eur mesačne na každé z maloletých detí za prvé, ako aj tretie obdobie je neprimerane vysoká a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom je taktiež v rozpore so samotným zákonom, ako aj zásadami logického myslenia a uvažovania, ako aj samotným účelom právnej úpravy vyživovacej povinnosti rodičov k deťom. Otec vynaložil navyše na maloleté deti počas sporného obdobia nad rámec výživného sumu vo výške 2.618,87 eur. Podľa otca je nesprávne a v priamom rozpore so zásadami logického myslenia, že súd prvej inštancie náklady, ktoré uhradil otec na maloleté deti nad rámec uhradeného výživného neodpočítal od sumy ročného výživného a to aj napriek tomu, že ich mal súd za preukázané, pričom zo strany súdu nedošlo ani čo i len k čiastočnému odpočítaniu nákladov uhradených nad rámec výživného zo strany otca. Súd prvej inštancie v období striedavej osobnej starostlivosti určil výživné vo výške 200,- eur mesačne na každé dieťa a to aj napriek tomu, že bola v druhom období starostlivosť o maloleté deti zo strany oboch rodičov vykonávaná v rovnakej miere. Takto určená výška výživného je aj s poukazom na to, že otec aj v tomto období vykonával úhrady nákladov nad rámec bežného výživného a matka zo zdravotných dôvodov nebola schopná zabezpečiť starostlivosť o maloleté deti neprimerane vysoká, nepodložená a účelovo navýšená. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je podľa otca zrejmé, že súd vecne neprávne priznal matke za prvé obdobie výživné vo výške 300,- eur mesačne na každé z maloletých detí celkom neopodstatnene len na základe ľubovôle a to v rozpore s vykonaným dokazovaním, keďže deti neboli v jej osobnej starostlivosti, taktiež výška výživného 300,- eur mesačne za tretie obdobie, ako aj výška výživného 200,- eur mesačne za druhé obdobie je neprimerane vysoká a ničím nepodložená, pričom ich priznanie je v priamom rozpore so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie získanými v procese dokazovania pri súčasnej absencii uvedenia právnych úvah, ktoré viedli súd prvej inštancie k záveru uložiť vyživovaciu povinnosť v daných výškach.

9. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil (§ 378 C. s. p., § 219 ods. 3 C. s. p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli všetci účastníci konania upovedomení zákonným spôsobom.

10. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, nakoľko dospel k záveru, že je vecne správny. Súd prvej inštancie vykonal potrebné dokazovanie, dôkazy tvoria súčasť spisu a preukazujú majetkové pomery rodičov a dávajú dostatočný podklad k rozhodnutiu o vyživovacej povinnosti. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie a pre správnosť napadnutého rozsudku odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť a doplniť nasledovné. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa, rozsah ktorý je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa. Vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvomi kritériami (medzi odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnostami rodičov) platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. To znamená, že čím je vyššia životná úroveň rodičov, tým je odôvodnené aj rozsiahlejšie uspokojovanie potrieb dieťaťa; teda jeho odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, také, ktoré vo vyššej miere zmierňujú zdravotný hendicap a pod. Rozsah odôvodnených potrieb dieťaťa je tiež súčasne závislý od reálnych schopností a možností jeho rodičov - povinných poskytovať mu výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ktoré sú na ich výživu i celkovú starostlivosť úplne odkázané, je jednou zo základných povinností každého rodiča, pričom každý z rodičov je povinný venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy detí, a to všetkých svojich detí bez rozdielu a bez ohľadu na to, či s deťmi žije alebo nežije v spoločnej domácnosti, pretože dieťa má právo na vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre svoj zdravý rast a vývoj.

11. V prejednávanej veci súd prvej inštancie určil výživné v sumách, ktoré zodpovedajú ako majetkovým pomerom rodičov, ich možnostiam a schopnostiam, ako aj ich životnej úrovni. Navyše odvolací súd dodáva, že ide o obdobie bezprostredne predchádzajúce konaniu o rozvod manželstva, pričom v konaní o rozvod manželstva sa rodičia dohodli na výživnom na čas po rozvode po 300,- eur mesačne na každé dieťa a v danom prípade za posudzované obdobie od 14.03.2018 do 11.11.2018 tu sú tie isté pomery, či už ohľadom maloletých detí, ako aj pomery rodičov. Nebol tu daný žiaden dôvod určiť výživné v menšej sume, ako sa rodičia dohodli na čas po rozvode manželstva. Súd prvej inštancie správne určil aj výživné počas trvania striedavej starostlivosti. Aj v prípade, ak je frekvencia striedavej starostlivosti rovnaká u každého rodiča, neznamená to automaticky, že sa výživné neurčuje. Výživné sa môže určiť aj v tomto prípade najmä vtedy, ak je tu diametrálny rozdiel v príjmoch rodičov a ich životnej úrovni, čo je v danom prípade splnené. Príjem otca mnohonásobne prevyšuje príjem matky, ktorá z dôvodu práceneschopnosti mala príjem len z nemocenských dávok. Bolo nevyhnutné v záujme maloletých detí a zabezpečenia ich potrieb určiť výživné aj na čas striedavej starostlivosti a určená suma po 200,- eur na každé dieťa vzhľadom na pomery matky, a možnosti a schopnosti otca, ako aj náklady na deti bola primeraná. Otec namietal, že deti neboli v období od 14.03.2018 do 08.04.2018 v osobnej starostlivosti matky, ale že od 22.03.2018, kedy bola matka hospitalizovaná sa nachádzali v jeho osobnej starostlivosti do 12.04.2018, s výnimkou dní 29.03.2018 do 01.04.2018. Z prednesov na pojednávaní pred súdom prvej inštancie nevyplýva jednoznačne, že otec namietal, že by deti neboli v starostlivosti

matky za obdobie od 14.03.2018 do 08.04.2018. Zo zápisníc vyplýva, že pri snahe o rodičovskú dohodu nespochybňoval otec obdobia starostlivosti o deti, tak ako boli ustálené súdom prvej inštancie. Navyše to, že deti počas hospitalizácie matky išli k otcovi, ešte neznamená, že matka nemala s deťmi za ten mesiac žiadne náklady a otec za mesiac marec 2018 aj zaslal matke výživné, ktoré sa započítalo do ročného výživného. Skutočne si treba uvedomiť, že ide o pár dní, kedy boli deti z dôvodu ochorenia matky u otca, čo nemožno vyhodnotiť tak, že boli len v osobnej starostlivosti otca a maloletí nemajú nárok na výživné od otca. Tu nejde o výživné pre matku, ale výživné pre maloleté deti, hoci sa platí k rukám matky. Od 08.04.2018 boli deti v striedavej starostlivosti do konca júla 2018, čo taktiež nebolo počas konania pred súdom prvej inštancie spochybňované a ako je už vyššie uvedené, bolo správne určiť výživné na dovyrovnanie životnej úrovne maloletých u matky oproti u otca a aj vzhľadom na nepriaznivý zdravotný stav matky, ktorá nemala v tom období dostatočný príjem na uspokojenie všetkých potrieb maloletých. Súd prvej inštancie aj riadne odôvodnil, aké sumy zarátal do ročného výživného a riadne vysvetlil, prečo niektoré otcom uvádzané sumy uhradené nad rámec bežného výživného nezapočítal. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie aj v tomto smere a zdôrazňuje, že spor o výživné nie je sporom účtovným. Ide tu o platenie nákladov a potrieb maloletým deťom a musí byť v prvom rade sledovaný záujem maloletých detí. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že taktiež matka uhradila rôzne platby aj nad rámec bežných potrieb maloletých. Niektoré platby uvádzané otcom boli hradené počas striedavej starostlivosti. To, že na čas striedavej starostlivosti bolo otcovi určené platiť výživné k rukám matky neznamená, že otec už nemal povinnosť podieľať sa na nákladoch maloletých aj nad túto sumu. Ďalšie sumy uvádzané otcom boli za darčeky maloletým, alebo náklady na výlet s maloletými, ktoré sumy nie sú sumami výživného. Jednoznačne sumy, ktoré bolo možné započítať do ročného výživného sú tie, ktoré vyhodnotil súd prvej inštancie, a ktoré boli zasielané k rukám matky s poznámkou výživné deti. Odvolací súd poukazuje aj na to, že sám otec počas konania navrhoval rôzne alternatívy započítania súm do ročného výživného, s ohľadom na to, aká by bola určená výška bežného výživného. Takéto podmieňovanie svedčí o tom, že sám otec raz niektorú platbu na deti považuje za výživné a raz nie. Ako už odvolací súd konštatoval, treba si uvedomiť, že tu ide v prvom rade o záujem maloletých detí, o to, aby boli uspokojené ich potreby a nie o účtovnícky spor.

12. Súd prvej inštancie vzhľadom na vyššie uvedené správne rozhodol o určení výživného a ročného výživného. Určené sumy zodpovedajú nákladom na maloleté deti v rozhodnom období, tak aj možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods.1, 2 CSP).

13. Odvolací súd záverom uvádza, že z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.09.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.09.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

14. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 422 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).